

Łyczanka

Łyczanka

Powstanie miejscowości, według „Zbioru starych wsi sądeckich”, datuje się na lata 1400-1454. Łyczanka była wsią szlachecką, jej właścicielem był Krzysztof Solecki, który od 1629 r. posiadał również Łososinę Dolną.

Łyczanka leży po lewej stronie drogi łączącej Świdnik z Wronowicami. To właśnie przy drodze stoi w cieniu drzew kaplica p.w. Ducha Św., która według legendy powstała jako dziękczynienie za cudowne uzdrowienie córki właściciela Wronowic. Niewidoma dziewczyna zaczęła widzieć po tym, jak przemyła oczy wodą zaczerpniętą ze źródła, wskazanego jej we śnie przez Ducha Św. pod postacią gołębia. Do dzisiaj ludzie czerpią wodę ze źródła, przypisując jej właściwości lecznicze.

Więcej na ten temat: [Przydrożne kapliczki](#)

„Kierujemy nasze kroki do domu pani Marii Sromek. Już z dala widzimy drewniany budynek otoczony przyjaznymi malwami, które imponują kolorystyką, wyrastając ponad okna „w niebo”. Historia tego domu zamyka się granicą około 120 lat, czyli historią trzech pokoleń rodziny Sromków.

W niedalekim sąsiedztwie stoi stary dom rodziny Kmiecików. Pani Stanisława i pan Władysław przechowali w starej chałupie dawny sprzęt domowy, z całą godnością i zrozumieniem odnosząc się do wytworów pracy rąk ojców.

Zagroda robi jak najmiłsze wrażenie. Chałupie patronuje piękna lipa, która kładzie lekki cień na ścianę nowego domu. Starannie utrzymany kwiatowy ogródek świadczy o pracowitych dłoniach gospodyni. Wchodzimy do środka. W głębi izby stoją równo: żarna, dzieże, skopki, szufla do ziarna, maślnica, wiszą przetaki, lampy naftowe.”

Z albumu „Ta ziemia sercu najbliższa” (B. Cetnarowska, S. Golonka, Łososina 2011).